

paa enkelte Amter kun falder 4 Sk. eller 6 Sk., gives der Amter, hvorpaa der falder 64 eller 44 Sk., hvilket saaledes er Tilfældet med Hjørring og Ringkjøbing Amter. Jeg veed vel, at det er overensstemmende med Bestemmelserne i den gjældende Veiforordning, at der svares større Bidrag i de Amter, hvori mere Veiarbejde foretages, men Forurettelsen for de enkelte Amter laae ved Forordningens Udgivelse allerede deri, at Amternes Betudsfærelse er af ganske forskjellig Størrelse, og den ligger den Dag i Dag deri, at disse enkelte Amter siden 1793, da den første Veiforordning udkom, der blev lagt til Grund for den nu gjældende af 1841, altsaa i næsten 50 Aar, have bidraget til Veivæsenet en ikke ringe Sum, uden at derved dog endnu er opnaaet at deelsagtiggjøres i det Gode, som det er at have Veie, der til enhver Aarstid ere at befare. Jeg skal bemærke, naar det er fundet nødvendigt at udsævne Forskjellen blandt Andet med Hensyn til Amtmændenes Gagering, vil det være endnu mere nødvendigt, at udsævne Forskjellen i den specielle Veifæst, der beløber sig til 66,600 Rbd.

Jeg kan virkelig ikke indsee, hvorfor Veifagen i dens Heelhed ikke skulde betragtes som et Statsanliggende; jeg mener tværtimod, at dersom der er nogen Deel af vort indre Statsvæsen, der trænger til Ostersyn og Forbedring, er det netop vort Veivæsen. Veivæsenet med-

tager i det forelagte Budget en Sum af henved 3 Tønder Guld aarligt og dermed skride vi saa vidt frem, at der fuldføres circa 3 Mile Chausseearbejde hvert Aar. Der vil altsaa medgaae et langt Aaremaal, førend man kommer til de Amter, hvor Veivæsenet endnu med Hensyn til Hovedlandeveienes Istandsættelse er i sin Begyndelse. Men dette hører ikke hen til den almindelige Discussion i Finantsloven, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa; men skal kun tillade mig et Par Bemærkninger af mere almindelig Art. Det viser sig sammesteds nemlig i Indenrigsministeriets Budget Pag. 28, at den blotte Vedligeholdelse af en enkelt Mill af de anlagte Hovedlandeveie i Danmark, omtrent medtager 1,500 Rbd. Hvor byrdefuld endogaa Veivæsenet tynger paa de Egne, som ikke kjende ny anlagte Hovedlandeveie og hvor altsaa alt Veiarbejde præsteres in natura, derfor skal jeg kun tillade mig at anføre et Exempel fra det Amt, hvori jeg har hjemme. Bidraget i Ringkjøbing Amt til Repartitionsfonden har i Aaret 1849 udgjort 17 Mk. pr. Td. Hartkorn, altsaa for en almindelig Bondeggaard af 6 Tdr. Hartkorn c. 17 Rbd., og jeg troer derfor at man med fuld Foie maa leve i det Duffe, som den ærede Cultusminister udtalte, at det ogsaa navnlig i denne Sag maa bringes dertil, at der herefter ikke gjøres noget for den enkelte Provinds men for det hele Danmark.